

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 215/2024-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **obce Horný Vadičov**, Horný Vadičov 160, IČO 00 314 030, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., Ulica 17. novembra 3215, Čadca, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/411/2014 a postupu Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 10Co/205/2019 a sp. zn. 10Co/111/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/411/2014 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Žilina **prikazuje** v konaní sp. zn. 13C/411/2014 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré **je** Okresný súd Žilina **povinný** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Žilina **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu a postupom krajského súdu v označených konaniach (spolu aj „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 215/2024-13 z 18. apríla 2024 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.
3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd rozhodol o žalobe žalobcu doručenej 19. decembra 2014 prvým rozsudkom z novembra 2017 tak, že žalobu zamietol a sťažovateľke v procesnom postavení žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. Proti prvému rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd uznesením z júla 2020 zrušil prvý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
4. Okresný súd vo veci rozhodol druhým rozsudkom sp. zn. 13C/411/2014 z 10. augusta 2021 tak, že sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 95 940,32 eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke. Vo zvyšnej časti žalobu dopĺňacím rozsudkom z 2. novembra 2021 zamietol. Proti predmetným rozhodnutiam podali odvolanie žalobca aj sťažovateľka. Krajský súd rozhodnutím sp. zn. 10Co/111/2022 z 31. októbra 2023 rozsudok okresného súdu potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta prietahy v napadnutom konaní. Je toho názoru, že okresný súd a krajský súd porušili jej označené práva. Napadnuté konanie, ktoré trvalo od 19. decembra 2014 do 31. októbra 2023, teda 8 rokov a 10 mesiacov, považuje sťažovateľka za neprimerané, a to nielen s ohľadom na stav pretrvávajúcej právnej neistoty, ale aj na jej povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania, ktoré v súčasnosti „*takmer prevyšujú istinu*“.

II.

Vyjadrenie všeobecných súdov

6. V podaní doručenom ústavnému súdu 20. mája 2024 podpredsedníčka okresného súdu uviedla podrobnú chronológiu jednotlivých úkonov od podania žaloby (19. decembra 2014, pozn.). Okresný súd po vykonaní procesných úkonov v súvislosti s prípravou pojednávania nariadil prvé pojednávanie 1. februára 2016 s termínom pojednávania 14. apríla 2016. Po vykonanom dokazovaní vzhľadom na množstvo nových listinných dôkazov, s ktorými okresný súd dovtedy nebol oboznámený, pojednávanie odročil na neurčito pre účely posúdenia ďalšieho procesného postupu vo veci. Nový termín pojednávania určil okresný súd 11. mája 2016 na 27. september 2016.

Toto pojednávanie po vykonaní dokazovania bolo opakovane odročené na neurčito s poskytnutím možnosti sťažovateľke na predloženie znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia a na doplnenie dokazovania. Ďalšie pojednávanie určené na 13. jún 2017 bolo na žiadosť právneho zástupcu žalobcu odročené z dôvodu kolízie pojednávania a nový termín pojednávania okresný súd určil na 15. august 2017, keď opätovne došlo k zmene termínu pojednávania zo zdravotných dôvodov na strane právneho zástupcu sťažovateľky. Na pojednávaní 14. novembra 2017 okresný súd po doplnení dokazovania vo veci meritórne rozhodol. Vzhľadom na skutkovú a právnu zložitosť veci a vyšší počet rozhodnutých vecí v októbri 2017 zákonný sudca požiadal predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vyexpedovanie rozsudku do 5. februára 2018. Na základe podaného odvolania žalobcu z 2. apríla 2018 a po vykonaní procesných úkonov okresného súdu spojených s podaným odvolaním a opakovaným rozhodovaním o žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu súdu o nepriznaní oslobodenia bol spis predložený krajskému súdu 16. septembra 2019. Po vrátení spisu z krajského súdu a doručení rozhodnutia procesným stranám okresný súd nariadil nový termín pojednávania na 3. november 2020. V súvislosti so zmenou zákonného sudcu bol tento termín pojednávania zrušený a nový termín pojednávania bol nariadený na 27. apríl 2021, ktorý bol však z dôvodu prijatých protipandemických opatrení zrušený. Na pojednávaní 10. augusta 2021 okresný súd po vykonanom dokazovaní meritórne rozhodol. Na základe podaného návrhu žalobcom na doplnenie rozsudku okresný súd na pojednávaní 2. novembra 2021 rozhodol doplnčacím rozsudkom. Aj v tomto prípade bola na základe podanej žiadosti zákonného sudcu predĺžená lehota na písomné vyhotovenie rozsudku. Na základe podaných odvolaní strán sporu proti rozsudku a odvolaniu žalobcu proti doplnčaciemu rozsudku a po vykonaní procesných úkonov okresný súd predložil spis 7. júla 2022 krajskému súdu. Ten vo veci rozhodol potvrdzujúcim rozsudkom 31. októbra 2023. Po vrátení spisu z krajského súdu a doručení rozhodnutia odvolacieho súdu procesným stranám bol spisový materiál opätovne predkladaný krajskému súdu na vydanie opravného uznesenia na vykonanie opravy záhlavia rozsudku v časti označenia právneho zástupcu žalovaného. Po vykonaní opravy rozsudku krajským súdom (opravným uznesením z 30. januára 2024, pozn.) a jeho doručení procesným stranám bol spisový materiál 22. februára 2024 predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o výške trov konania vyčíslených právnym zástupcom žalobcu. Podľa okresného súdu celkovú dĺžku konania ovplyvnilo rozhodovanie súdu o opakovanej žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu súdu o nepriznaní oslobodenia, postupné predkladanie dôkazov ešte v podmienkach procesne neupravenej koncentrácie súdneho konania, opakované rozhodovanie vo veci samej, keď prvý meritórny rozsudok bol krajským súdom zrušený, a v neposlednom rade zmeny zákonného sudcu od podania žaloby. Do priebehu konania zasiahli aj pandemické opatrenia v čase núdzového stavu s obmedzenou možnosťou súdnych pojednávaní a následne celková dĺžka odvolacieho konania.

7. V podaní doručenom ústavnému súdu 9. mája 2024 podpredsedníčka krajského súdu uviedla, že odvolanie vo veci vedenej pod sp. zn. 10Co/205/2019 bolo odvolaciemu súdu predložené 18. septembra 2019 a krajský súd uznesením z 23. júla 2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože bolo potrebné zodpovedať množstvo vecných otázok, ktorých rozsah posúdenia presahoval charakter odvolacieho prieskumu. Následne bol spis s odvolaním po rozhodnutí okresného súdu opakovane predložený

odvolaciemu súdu 8. júla 2022 a rozsudkom z 31. októbra 2023 krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Je tak zrejmé, že v oboch prípadoch ide o štandardnú dobu, ničím nevymykajúcu sa akceptovanej dĺžke, keď odvolacie konanie trvalo 10 mesiacov a v druhom prípade 15 mesiacov. Predmetná vec svojím charakterom neimplikuje potrebu osobitne zrýchleného konania. Krajský súd podanú ústavnú sťažnosť považuje za nedôvodnú.

8. V okolnostiach danej veci ústavný súd z dôvodu hospodárnosti konania vyjadrenia okresného súdu a krajského súdu nezaslal na repliku sťažovateľke. Skutkový stav veci v súvislosti s posúdením porušenia sťažovateľkou označených práv, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti a vyjadrenia súdov, nie je sporný.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Predmetom konania pred ústavným súdom po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a zodpovedajúcemu právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 302/2020, II. ÚS 123/2022) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria prihliada ústavný súd aj na predmet sporu (povahu prerokovanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

12. Predmetom napadnutého konania je žaloba o uložení povinnosti zaplatať finančnej sumy z titulu zmluvy o pôžičke. Ide o vec, ktorá patrí do bežnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov a po právnej stránke nie je zložitým konaním. V danom prípade ústavný súd zohľadnil čiastočnú

skutkovú náročnosť veci spôsobenú najmä rozsahom potrebného dokazovania a potrebou nariadenia znaleckého dokazovania. Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľku, tento aspekt v ústavnej sťažnosti nerozvinula. Možno však bez ďalšieho prisvedčiť, že predmet posudzovaného konania nie je časovo zvlášť prioritizovaný.

13. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietáhov v súdnom konaní považuje ústavný súd z prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní za preukázané, že z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu sťažovateľky bolo pojednávanie raz odročené. Ústavný súd dopĺňa, že sťažovateľka mohla upozorniť na neprimeranú dĺžku napadnutého konania aj sťažnosťou pre nečinnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Táto sťažnosť adresovaná predsedovi súdu síce nie je účinným prostriedkom nápravy, no je efektívna. Uvedené skutočnosti ústavný súd zohľadnil pri priznaní primeraného finančného zadostučinenia (III. ÚS 623/2022, III. ÚS 543/2023).

14. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj tretím hodnotiacim kritériom, teda postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní. Poukazuje predovšetkým na to, že celkové trvanie tohto konania v čase podania ústavnej sťažnosti viac ako 8 rokov sa vzhľadom na povahu veci už samo osebe javí ako neprimerané. Čo sa týka samotného postupu okresného súdu, z preskúmania obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a súvisiacich vyjadrení ústavný súd zistil, že konanie bolo poznačené zbytočnými prietahmi. Je zrejmé, že celková dĺžka konania pred okresným súdom bola významne ovplyvnená tým, že žalobca podával procesné návrhy – opakovane žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, odvolanie proti rozhodnutiu o nepriznaní oslobodenia. Z dôvodu podania odvolaní proti rozsudkom bol spis dvakrát predložený krajskému súdu. Ústavný súd však v postupe okresného súdu identifikoval opakovane obdobia dlhšej nečinnosti. Okresný súd nepostupoval dostatočne promptne, keď prvé pojednávanie vykonal až po roku a 4 mesiacoch od podania žaloby. Po pojednávaní v septembri 2016 bolo ďalšie nariadené až na júl 2017, čo predstavuje značný časový odstup. Za neprimeranú dĺžku považuje ústavný súd aj obdobie od podania prvého odvolania v apríli 2018 proti rozsudku okresného súdu po september 2019, keď bol spis predložený krajskému súdu. Neprehliadnuteľnou je tiež skutočnosť, že rozhodnutie okresného súdu bolo krajským súdom zrušené, čo možno pripísať nesústreďenej činnosti okresného súdu. Z judikatúry ESĽP (rozsudok z 18. 4. 2006 vo veci Patta proti Českej republike, sťažnosť č. 12605/02, bod 69) vyplýva, že aj nesprávny úradný postup na strane orgánu verejnej moci môže byť zohľadnený ako dôvod predĺženia dĺžky konania. Za takéhoto stavu sa preto obdobie dopadajúce na inštančne nadriadené súdy, ale aj na ústavný súd pričítava v neprospech okresného súdu z dôvodu už spomínanej nesústreďenej činnosti (III. ÚS 301/2021, III. ÚS 661/2022). O nesústreďenej činnosti okresného súdu svedčí aj skutočnosť potreby vydania doplnacieho rozsudku z 2. novembra 2021.

15. Ústavný súd najmä s prihliadnutím na zjavne neprimeranú dĺžku konania pred okresným súdom, ako aj na zistenú neefektívnu činnosť v jeho postupe dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom ústavnej intenzity, preto rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/411/2014 bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

16. Na druhej strane ústavný súd nevyhovел časti ústavnej sťažnosti namietajúcej postup krajského súdu v odvolacom konaní sp. zn. 10Co/205/2019 a sp. zn. 10Co/111/2022 (bod 5 výroku tohto nálezu). V prvom odvolacom konaní krajský súd rozhodoval o odvolaní 10 mesiacov (od predloženia veci 18. septembra 2019 do 23. júla 2020), čo možno považovať za dobu ústavne akceptovateľnú. Druhé odvolacie konanie trvalo pred krajským súdom 15 mesiacov (od predloženia veci 8. júla 2022 do 31. októbra 2023), pričom ústavný súd konštatuje, že ani táto dĺžka odvolacieho konania nie je neúnosná, resp. v rozpore so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Potvrdzujúci rozsudok krajského súdu z 31. októbra 2023 bol doručovaný právnym zástupcom stranám sporu. Z dôvodu, že sťažovateľka 7. marca 2023 vypovedala plnú moc advokátovi, na základe oznámenia tejto skutočnosti okresným súdom bolo na krajskom súde 30. januára 2024 vydané opravné uznesenie, ktorým sa v záhlaví rozsudku vypustilo označenie právneho zástupcu sťažovateľky. Spis bol z krajského súdu vrátený 1. februára 2024 s tým, že ešte v ten istý deň bolo opravné rozhodnutie doručené právnemu zástupcovi žalobcu a sťažovateľke. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu a jeho opravným uznesením nadobudli právoplatnosť 1. februára 2024.

17. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/411/2014, v ktorom nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky právoplatne rozhodnuté o výške trov konania, konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

18. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 10 000 eur s poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania a stav právnej neistoty.

19. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadost'učinenia.

20. Posudzovaná vec je špecifická tým, že sťažovateľka je pred všeobecným súdom žalovaná. Nepochybne aj žalovaná strana sporu má právo na včasne vybavenie veci. Požiadavka konania bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote plne dopadá aj na sťažovateľku. Nemožno však predsa len nebrať zreteľ na to, že plynutie času v rámci súdneho konania nie je pre žalovaného nepríjemné do takej miery ako pre žalujúcu stranu sporu, ktorá sa domáha priznania plnenia (III. ÚS 532/2023). Špecifikom danej veci je aj skutočnosť, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (5. januára 2024) bolo napadnuté konanie meritórne, i keď neprávoplatne skončené. Právna neistota sťažovateľky bola odstránená 31. októbra 2023, keď krajský súd

rozhodol potvrdzujúcim rozsudkom. Neskoršia oprava sa týkala len označenia advokáta v záhlaví rozhodnutia bez toho, aby sa výrok opravného uznesenia dotkol práv a povinností sporových strán. Vydané rozsudky všeobecných súdov nadobudli právoplatnosť 1. februára 2024.

21. S ohľadom na dĺžku napadnutého konania, konštatovanú nesústredenú činnosť okresného súdu, s prihliadnutím na čiastočný podiel sťažovateľky na vzniknutých preťahoch a špecifiká posudzovanej veci ústavný súd považoval priznanie 1 000 eur pre sťažovateľku za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia ústavný súd návrhu sťažovateľky nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

V.

Trovy konania

22. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej okresný súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátom. Preto ústavný súd rozhodol o povinnosti okresného súdu nahradiť sťažovateľke v určenej lehote trovy konania na účet jej právneho zástupcu (výrok 4 tohto nálezu).

23. Trovy konania pozostávajú z odmeny a ďalších náhrad advokáta v celkovej výške 856,75 eur s DPH, ktoré boli určené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 11 ods. 3 vyhlášky za dva úkony právnej služby po 343,25 eur/úkon, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti; náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 13,73 eur; DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky 142,79 eur).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu